

خبرسازان

لاریجانی: رسانه‌ها باید آزادی عمل داشته باشند

● **ایرنا:** «علی لاریجانی»، رئیس مجلس شورای اسلامی، عصر دیروز در آیین رونمایی از مجموعه کتاب‌های حقوق و زندگی، نوشته محسن اسماعیلی، عضو حقوق‌دان شورای نگهبان، گفت: «رسانه‌ها باید در کشور با قدرت کار کرده و با آزادی بیان مسائل خود را بیان کنند زیرا آزادی حکم جلوبرنده نظام را دارد و رسانه‌ها باید آزادی عمل داشته باشند تا بتوانند کار خود را انجام دهند». او افزود: «امیدوارم با انتشار این کتاب‌ها حقوق‌دانان علاقه‌مندی بیشتری در زمینه حقوق شهروندی نشان دهند.» او با بیان اینکه ۳۷ سال پیش حادثه بزرگی در ایران رخ داد که باعث انقلاب شد و ملت به حقوق اصلی خود دست یافتند، تصریح کرد: «در آن زمان حقوق ملت زیر پای حکمرانان از بین می‌رفت و هیچ‌کس متوجه نمی‌شد، البته ظاهر وجود داشت و دو مجلس در زمان شاه بود، اما مجالس زمان شاه کارکرد درستی نداشتند و از حقوق ملت دفاع نمی‌کردند». رئیس مجلس ادامه داد: «نمایندگان مجالس پیش از انقلاب بیشتر اعضای سواک بودند و وظیفه داشتند آنچه که شاه می‌گفت را به صورت قانون درآورند، درحالی‌که ملت و حاکمیت همیشه حقوق متقابلی نسبت به هم داشته‌اند.» لاریجانی افزود: «در بعضی از زمینه‌ها ممکن است محدودیت به وجود آید مانند مسائل امنیتی، اجتماعی و سیاسی و از آن طرف هم باید حاکمان برای مردم کار و منافع ملی را رعایت کنند؛ پس حقوق ملت از موضوعات بسیار مهمی است که باید به آن توجه کرد».

پشت‌بوم

کاش وزیر ارشاد این حرف را نمی‌زد

● **حسین عبدالهاشم‌پور**

● ۱۰ تا به حال آدمی را دیده‌اید که تصور می‌کند رو به جلو می‌تازد، حال آنکه عقب‌عقب می‌رود؟ خود می‌اندیشد در حال پیش‌رفتن است اما دیگران می‌بینند او در حال فرو رفتن است، آنها پس از حمله ناباورانه به بانو فاطمه معتمدآریا در کاشان، لاید تصور می‌کردند چه قدرتی یافته‌اند که پس از لغو کنسرت‌ها می‌توانند به سیما یا بازیگران سینما هم چنگ بیندازند؛ اما امواج خشمگین و معترض مردم در تقییم این حرکت ناپسند، نشان داد جامعه ایرانی از این رفتارهای غیرقانونی به‌سوء آمده است؛ طنازی می‌گفت دلواپسی و دل‌آزاری مترادف هم شده‌اند؛ دیگری توییت کرد دلواپسان چنان شورش را درآوردند که آدم خجالت می‌کشد به عزیزی بگوید دلواپس تو شدم... دلواپسان دلواپس خود باشند، از چشم مردم افتاده‌اند.

۲. وزیر فرهنگ در واکنش به بی ادبی به ساحت بانو معتمدآریا همان را گفت که از وزیر فرهنگ انتظار می‌رفت؛ اما در ادامه نکاتی گفت که به‌زعم نگارنده نباید می‌گفت: «قطعا آنچه پیش آمده را تأیید نمی‌کنیم اما به‌هر حال، همه چیز دست دولت نیست، ما شاهد برخورد با هنرمندان و کنسرت‌ها هستیم، حتی برخورد با مراکز دیپلماتیک و آتش‌زدن سفارت، عربستان... به‌هر حال، سیاست دولت کاملاً روشن است و همان حرکتی را که در وزارت فرهنگ و ارشاد به‌عنوان متولی امور فرهیختگان و هنرمندان انجام می‌دهیم، دنبال می‌کنیم، ضمن اینکه سعی می‌کنیم کمک‌هایی نیز داشته باشیم اما بعضی جاها دیگر در اختیار ما نیست و عواملی که دخالت می‌کنند، پرنفوذ و پر قدرت هستند که با استفاده از پشتوانه‌های خود کار می‌کنند.

اقرار آقای جنتی به ناتوانی دولت در کنترل دلواپسان به‌ویژه درباره رویدادهای هنری، شاید در جهت یادآوری مظلومیت دولت خوب باشد، اما بعید نیست اطمینان خاطر هنرمندان را سلب کند؛ تردید در وجود امنیت می‌تواند هنرمندان را از خانه‌نشین یا جاذگرت تهران‌نشین کند، حال آنکه امنیت خاطر در زمره نخستین حقوق شهروندی است؛ چه‌بسا چنین اقرارهایی به گستاخی بیشتر دلواپسان و قانون‌شکنان هم بینجامد. به‌هر روی، مطالبه جدی جامعه هنری فراتر از دلجویی است، باید بر این کژی‌ها همین امروز چاره‌اندیشی کرد.

بهناز شیربانی: «رؤیاهای دم‌صبح» سومین قسمت از مستندهای سه‌گانه مهرداد اسکویی با نام‌های «روزهای بی‌تقویم» و «آخرین روزهای زمستان» است. این سه‌گانه درباره کودکان زیر ۱۸ سالی است که در کانون اصلاح و تربیت شهر زیبای تهران تحت‌نظارت هستند. رؤیاهای دم‌صبح پیش از این در جشنواره سینما – حقیقت توانست نظرات مساعد بسیاری را متوجه خود کند و پس از حضور در جشنواره فیلم فجر اکران‌های جشنواره‌ای‌اش را آغاز خواهد کرد. به بهانه حضور این مستند جنجالی در جشنواره فیلم فجر با مهرداد اسکویی گفت‌وگوی کوتاهی کردیم.

۴ ایده ساخت این سه‌گانه چطور آغاز و در نهایت به رؤیاهای دم‌صبح ختم شد؟

در سال ۱۳۸۵ تصمیم گرفتم در مورد نوجوانان فیلم بسازم و فکر کردم بهتر است در مورد نوجوانان زیر ۱۵ سال این فیلم‌ها ساخته شود چراکه وقتی با بچه‌های بالاتر از این سن‌وسال صحبت می‌کردم متوجه شدم که گاهی برای تبرئه خودشان حرف‌هایی می‌زنند که در بسیاری از مواقع غیرواقعی است. بعد از شش‌ماه دوندگی موفق به دریافت مجوز ساخت مستند اول شدم. بعد از ساخت نخستین قسمت باید به‌سرعت ساخت فیلم مستند بعدی را آغاز می‌کردم. هدفم این بود که این‌بار درباره دختران در کانون اصلاح و تربیت فیلم بسازم که به من اجازه ساخت این فیلم داده نشد و تقریباً چهارسال زمان صرف شد تا توانستم فیلم دوم را بسازم اما همچنان نتوانستم درباره دختران فیلم بسازم. تا اینکه بعد از ساخت فیلم دوم یکی از مدیران سازمان زندان‌ها من پیشنهاد ساخت فیلم مستندی درباره دختران کانون اصلاح و تربیت را داد و من هم عنوان کردم که سال‌هاست قصد ساخت چنین فیلمی را دارم و تاکنون اجازه ساخت آن داده نشده است. در نهایت با مساعدت سازمان زندان‌ها و کانون اصلاح و تربیت توانستم مجوز ساخت این فیلم مستند در دریافت کنم.

۴ دقیقاً چقدر زمان صرف ساخت رؤیاهای دم‌صبح شد؟

برای سه‌ماه مجوز فیلم‌برداری داشتیم و در این مدت ۲۰ روز فیلم‌برداری کردیم و ساخت این فیلم دوسال زمان برد. ما در این مدت نزدیک ۹۰ ساعت راش داشتیم و تدوین این فیلم زمان زیادی گرفت چراکه نیاز به دقت بسیاری در زمان تدوین داشت و یک‌سال زمان برد.

۴ حاصل کار چیزی که پیش‌بینی می‌کردید شد؟

برای من ساخت فیلم مستند، میل عمیق برای دانستن است. فکر می‌کنم به‌کرات درباره بچه‌های مبتلا به سرطان و اتفاقاتی از این دست زیاد صحبت کرده‌ام. نگاه به زندگی بچه‌هایی که برای ادامه زندگی هیچ‌کسی کارشان نیست تا کمکی برای آنها باشد و مشکلات دیگری که برای زندگی دارند. اینها اتفاق مهمی است. من به‌عنوان مستندساز متعلق به جامعه‌ای هستم که باید به این‌گونه معضلات نگاه کنم و خودم را در

هنر

یکمهرشهر

گفت‌وگو با مهرداد اسکویی، کارگردان «رؤیاهای دم صبح»

غافلگیر شدم

مقابل این مسائل مسئول می‌بینم. سال‌های زیادی از عمرم صرف ساخت مستندهایی شد که بتواند بخشی از واقعیت‌های جامعه را نشان دهد و امیدوارم که نشان‌دادن این اتفاقات و مسائل بتواند تأثیری در جامعه و نگاه مردم داشته باشد. در زمان ساخت رؤیاهای دم‌صبح با بچه‌هایی برخورد داشتم و صحبت کردم که امنیت را تجربه نکرده‌اند و مدام فکر می‌کردند کسی می‌خواهد به آنها تعدی کند و اینها واقعیت‌های تلخی است که در جامعه وجود دارد. یکی از وظایف مستندسازی، تاباندن نور و تمرکز بر این‌گونه مسائل است. دلم نمی‌خواهد صرفاً واقعیت را نشان بدهم و دوست دارم به حقیقت برسم. درمورد رؤیاهای دم‌صبح هم دوست دارم مردم با این موضوع همراهی و همدلی کنند و این فیلم بتواندنظرشان را جلب کند.

نکاتی درباره افتتاحیه فجر سی‌وچهارم

ایران زیاد نیستند. ● دادن جایزه بهترین آئونس به خواب تلخ امیریوسفی، بجا و درست بود اما سخنان امیریوسفی که در حضور وزیر ارشاد ایراد شد، تدرت‌ر از حد لازم بود. این درست‌ک حقوق فیلم او پایمال شده ولی تکرار مکرر تمام آن حرف‌های پیشین به گمان من دارد تأثیر حرف‌ها را از بین می‌برد. به‌کاربردن تعبیر یادگان نظامی برای سازمان سینمایی، از دایره انصاف بیرون بود. امیریوسفی خودش هم می‌داند کم‌ترمدیری حاضر خواهد شد هزینه نمایش فیلم او را بدهد، هزینه‌ای که حتی اگر داده شود، به نمایش فیلم منجر نخواهد شد. «من معضل امیریوسفی هستم»، جذاب‌ترین نکته‌ای بود که در حرف‌های او وجود داشت. کنایه‌ای جالب به حرف محمد حیدری که هم فهمیده شد و هم به نظر کافی بود. ● پیشنهاد وزیر مبنی بر تشکیل کمیته سپاهیرجام به سینما، جالب‌توجه بود و به نظر باید به‌سرعت موردتوجه سازمان سینمایی قرار گیرد و اجرایی شود. وقتش رسیده سینمای ایران از حالت جزیره‌ای ۳۷ سال اخیر خارج شود. ● حذف نام و تصویر مرحوم فروزان از کلیپ

۴ فکر می‌کنید رؤیاهای دم‌صبح در جشنواره فیلم فجر هم موفقیتی که در جشنواره سینما – حقیقت داشت را تکرار خواهد کرد؟

استقبال از این فیلم در جشنواره سینما – حقیقت آن‌قدر زیاد بود که غافلگیر شدم و حقیقتاً از انتظار من بیشتر بود. البته این فیلم آماده حضور در بسیاری از فستیوال‌های خارجی است که با فستیوال فیلم برلین آغاز می‌شود. درباره جشنواره فیلم فجر باید بگویم چه فیلم من موفقیتی کسب کند یا نه، حقیقتاً ایمان دارم که داوران حرفه‌ای و کاربدی فیلم‌ها را قضاوت کرده‌اند. اگر بتوانم جایزه‌ای کسب کنم برایم به این معنی است که نتوانسته‌ام مستند موفقی بسازم و زاویه دید خوبی داشته است. اگر دیگر دوستانم موفق به دریافت جایزه شوند هم باز خوشحال خواهم بود. در گروه مستندسازان همگی عضو یک خانواده هستیم و تکامل هرکس بسته به دیگری است. بنابر همین اساس سینمای مستندسازان در ساعات اکران فیلم‌های هم حضور خواهیم داشت. اما به‌رتقدیر من موفقیت سینمای مستند را در این می‌بینم که سینمای مستند در سال‌های اخیر هرهره سینمای داستانی ما مطرح شده و حرفی برای گفتن دارد و افتخارات بسیاری برای سینمای ایران کسب کرده و نشان داده است که هم‌عرض سینمای داستانی ارزیابی می‌شود. البته با توجه به اینکه چرخش بودجه در سینمای مستند اندک است، مستندسازان با مشکلات اقتصادی بسیاری روبه‌رو هستند و امیدوارم در سیاست‌گذاری فرهنگی سینمای کشور به این عرصه توجه بیشتری شود. معتقدم دهه آینده، دهه سینمای مستند خواهد بود و بهتر است به شرایط ساخت این‌گونه فیلم‌ها و متعاقباً در اکران توجه شود. جذب مخاطب عام در اکران فیلم‌های مستند و نمایش این‌گونه فیلم‌ها در داخل و خارج از کشور از اولویت‌هایی است که توجه به آنها از سمت مدیران فرهنگی ما لازم است و باید نگاه ویژه‌تری به این مقوله داشت.

چهره روز

خالق «فیل در تاریکی» در بستر بیماری

قاسم هاشمی‌نژاد حال خوشی ندارد

● **شرق:** ۲۰ روز پیش قاسم هاشمی‌نژاد، خالق «فیل در تاریکی»، در بیمارستان ایران‌شهر بستری شد و اخیراً از بیمارستان مرخص شده است. به گفته فرشته شلولانی، همسر این نویسنده، هم‌اکنون با وجود ترخیص هاشمی‌نژاد از بیمارستان، ایشان در منزل بستری هستند و به دلیل مشکل سرطان پوست و کاهش توان عضلانی قادر به حرکت نیستند. فرشته شلولانی درباره حال این نویسنده، مترجم، مصحح و روزنامه‌نگار پیش‌کسوت به «شرق» می‌گوید: «با اینکه حال آقای هاشمی‌نژاد به‌نسبت روزهای بستری در بیمارستان بهتر شده، اما ایشان همچنان ناخوش‌حوالند». این مؤلف تیرماه گذشته نیز به دلیل وخامت حال در بیمارستان بستری شده بود. هاشمی‌نژاد که یکی از بهترین رمان‌های پلیسی ایرانی با نام «فیل در تاریکی» را نوشته، متولد سال ۱۳۱۹ است و طی سال‌های دهه ۴۰، برای روزنامه آیت‌دگان نقدهای ادبی روشنگرانه‌ای نوشته است.

زیر آسمان فیر وزهای

نقاشی‌های فیگوراتیو در گالری الهه

● **شرق:** نمایشگاه نقاشی‌های نازنین زادمهر با عنوان «نه آنست که هست!!، نه آنست که نیست!!!» در گالری الهه درحال برپایی است. نازنین زادمهر در این نمایشگاه ۱۶ اثر را که ۱۰ تابلو در ابعاد بزرگ با تکنیک اکریلیک روی بوم و شش اثر در ابعاد کوچک‌تر با تکنیک میکس‌مدیا به صورت فیگوراتیو است به نمایش گذاشته. او در استیتمنتی که برای این نمایشگاه نوشته، چنین آورده است: «انسان با دوری از دوران کودکی، از سادگی‌ها و یکرنگی‌ها فاصله می‌گیرد. برخلاف دوران کودکی که درون و بیرون کودک یکی است، هرآنچه را فکر می‌کند، بر زبان می‌راند و هرطور که می‌اندیشد زندگی می‌کند، با افزایش سن، کم‌کم خواسته یا ناخواسته جهت تطبیق‌دادن خود با برخی از انتظارات جامعه یا در راستای پیشبرد منافع خویش، هرروز صبح هنگام بیدارشدن از خواب، جلو آینه به تماشا می‌ایستد و بر چهره نقابی می‌نشانند تا بخشی از حقیقت وجودی خود را در قالب تظاهرات غیرواقعی و از خویش نشان می‌دهد، مخفی کند... و دیگر... نقاب جزئی جدایی‌ناپذیر از زندگی و چهره و رفتارها می‌شود تا جایی که مثل نفس‌کشیدن تبدیل به یک عادت گردیده؛ که در ظاهر قابل‌رؤیت نیست و همین باعث می‌شود آرام‌آرام تمامی سادگی وجودی انسان غیرقابل‌دسترس شده و نهایتاً از بین برود. شاید همه آنچه که یاد کودکی و سادگی‌های آن دوران را زنده می‌کند، تنها اندک وسایلی باشد که در کنجه یا قفسه‌ای، گوشه انباری خانه‌ها خاک می‌خورند، درست همانند حقیقت وجودی‌مان که در پستوی فطرتمان خاک می‌خورد». نمایشگاه «نه آنست که هست!!، نه آنست که نیست!!!» تا دوشنبه، ۱۹ بهمن در گالری الهه به نشانی خیابان آفریقا، انتهای خیابان کلفام، سمت راست، بن‌بست امینی، پلاک سه درحال برپایی است.

تشییع پیکر «اسلامیه» از مقابل تالار وحدت

● **شرق:** مراسم تشییع پیکر مصطفی اسلامیه روز چهارشنبه ۱۴ بهمن برگزار می‌شود. خانواده این نویسنده و مترجم پیش‌کسوت به «ایسنا» گفتند پیکر مصطفی اسلامیه ساعت ۹:۳۰ صبح امروز از مقابل تالار وحدت تشییع و در قطعه نام‌آوران بهشت‌زهر(اس) به خاک سپرده می‌شود. مصطفی اسلامیه، نمایش‌نامه‌نویس، زندگی‌نامه‌نویس و مترجم، متولد سال ۱۳۲۰ در تهران بود که ۱۱ بهمن‌ماه در ۷۴سالگی از دنیارفت.

برنامه اکران «نیمرخ‌ها» در جشنواره فجر

● **شرق:** فیلم سینمایی «نیمرخ‌ها» آخرین ساخته سینمایی زنده‌یاد ایرج کریمی و به تهیه‌کنندگی علی حسینی است که در بخش «هنر و تجربه» سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر به نمایش درمی‌آید بنابر گزارش روابطعمومی این فیلم، اکران‌های مختلفش در ایام جشنواره فجر به این شرح است: سه‌شنبه ۱۳ بهمن، ساعت ۱۹:۳۰ سینما فردوس موزه سینما، چهارشنبه ۱۴ بهمن، ساعت ۱۸ و ۲۲ سینما جارسو دو، پدیس سینمایی جارسو، پنجشنبه ۱۵ بهمن، ساعت ۱۶ مرکز همایش‌های برج میلاد، جمعه ۱۶ بهمن، ساعت ۲۰ سینما فرهنگ، شنبه ۱۷ بهمن، ساعت ۱۸ و ۲۳ سینما خورشید نوی پردیس سینمایی کوروش، یکشنبه ۱۸ بهمن، ساعت ۲۰ خانه هنرمندان.

همایش‌ها سرجمع ۴۰ نفر نیستند. ۱۴:۵۵: پنج، شش نفر از همان جمع ۴۰نفره، سالن نمایش فیلم را ترک کرده‌اند.

۱۵: در کاج جشنواره، جایی که محل فیلم‌دیدن اهالی رسانه و منتقدان است، عده‌ای ناشناس مشغول تماشای فیلم هستند، برای همین صدای جیغ و گریه کودکی چهارساله در سالن مخصوص اهالی رسانه، تمرکز دیگران را مختل می‌کند و صدای زنگ‌های موبایل به گوش می‌رسد و نور موبایل‌ها مزاحم کسانی است که می‌خواهند فیلم ببینند.

۱۶: نمایش فیلم «برداشت دوم از قضیه اول» ۱۶:۰۲: هم‌زمان با تماشای فیلم، نظران جلب می‌شود به خبری که مهر روی سایت گذاشته با این تیت: برداشت دوم از قضیه اول «پایتی‌ها» که‌مهرزبه و جوان هستیم.

هستند. در صورتی که امروزه در هرکشوری که صنعت سینمایش خوب کار می‌کند، مردم با عشق و علاقه پوستر فیلم‌های محبوبشان را می‌خرند و به دیوار خانه‌شان می‌آویزند. پوستر یک فیلم شناسامه و هویت آن فیلم است. ما نمی‌توانیم به‌سادگی از این موضوع عبور کنیم.

۴ آیا به تازگی سفارش طراحی پوستر داشته‌اید؟

۴: خبر کسی من کاری نخواست و سفارش نداشته‌ام. گفتم که تهیه‌کنندگان امروز به پوستر به شکلی که قبلاً به آن اهمیت داده می‌شد، توجهی نمی‌کنند و سعی‌شان بر این است با حداقل بودجه و امکانات پوستری برای فیلم خود تهیه کنند.

۴ شاید به همین علت است که در چند سال گذشته، پوسترسازان به استفاده از یک یا چند فریم عکس روی آورده‌اند. بله و این موضوع واقعاً بد است که ما دو مدیوم عکاسی و گرافیک را به جای هم کار کنیم.

ساعت شنی

خبری از میزبانان نیست

مسئولان صدور ژتون ناهار می‌گویند با تأخیر ناهار می‌دهند.

۱۳:۱۳: مسئولان صدور ژتون می‌گویند که به خبرنگاران فقط با کارت نشست، ژتون ناهار تعلق می‌گیرد و از کارت‌های ورودشان برای خدمات کاخ جشنواره پس از ساعت ۱۴ می‌توانند استفاده کنند. ۱۳:۴۰: خبرنگاران تازه موفق به دریافت کارت ورود به نشست می‌شوند.

۱۴:۱۵: بلندگوهای کاخ، حضاران را که سرجمع شاید صدنفر هم نباشند به تماشای مستند «اهالی خیابان یک‌طرفه» دعوت می‌کنند.

۱۴:۲۰: نمایش مستند «اهالی خیابان یک‌طرفه» آغاز می‌شود و حضاران در سالن اصلی مرکز

با قباد شیوا درباره پوسترهای جشنواره

پوستر، هویت فیلم است

آفتاب‌سوخته، هرگز چنین لباسی به تن نمی‌کرد.

۴ بهترین پوستری که در این سال‌ها در جشنواره فجر دیده‌اید، چه بود؟

نمی‌دانم چند سال پیش بود، اما پوستری بود که در یک کاسه آب، عکس ماه منعکس شده بود. به نظرم کار خوبی بود یا پوستر جشنواره سال گذشته که یک سیمرغ الوان بود، پوستر بدی نبود.

هرچند می‌شد بسیار بهتر از این باشد.

۴ مهم‌ترین ویژگی یک پوستر خوب چیست؟

پوستری خوب است که در ذهن حک شود و باید مثل ملودی یک موزیک به‌یادماندنی باشد که تماشاگر بتواند آن را با خود مرور کند. درواقع عماره سناریو باید با کمک گرافیک نمود پیدا کند.

۴ رویکرد پوسترسازی برای فیلم را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

تهیه‌کننده و کارگردان‌های امروز به پوستر اعتقادی ندارند. نه حاضرند برای آن سرمایه‌ای بپردازند و نه برای آن اهمیتی قائل

مهدی جوانبخت: برگزاری سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر فرصتی است تا هم‌زمان با بررسی آثار سینمایی، پوسترهایی که برای فیلم‌ها نیز طراحی شده، موردنقد قرار بگیرند. با برپایی جشنواره، این ستون به صورت روزانه به تحلیل کم‌وکیف پوسترهای بخش سودای سیمرغ خواهد پرداخت. برای شروع به سراغ قباد شیوا، یکی از چهره‌های شناخته‌شده طراحی گرافیک رفتم تا نظرات او را درباره اهمیت پوسترهای سینمایی و وضعیت پوسترهای این دوره جویا شویم.

۴ پوستری که برای این دوره طراحی شده بود، با حاشیه‌های زیادی همراه شد. نظر شما در این مورد چیست؟

پوستر جشنواره امسال بسیار بد بود. شاید از نقطه‌نظر ایده بد نباشد که البته آن هم کمی آن چیزی بود که در جشنواره‌های کن یا ونیز دیدایم. ولی از نقطه‌نظر زیبایی‌شناسی بسیار بد بود چون مرحوم شکبایی اگر زنده بود، با آن زنده خش‌دار و چهره

هنر و تجربه
سینما
کارگردان:
محمدرحمانیان
نیمکت
برنامه سینمایی پردیس سینمایی فر هنگ، پردیس سینمایی کوروش پردیس سینمایی جارسو، خانه هنرمندان پردیس سینمایی آزادی، موزه سینما.